

بررسی فراوانی بیماریهای پوستی در خوابگاههای دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

دکتر محمد رحمتی رودسری، دکتر فرهاد ملک زاد، دکتر رضا امینی، دکتر مجتبی شیرینی خشکی *

* مرکز تحقیقات پوست، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

چکیده

سابقه و هدف: بیماریهای پوستی بخصوص بیماریهای عفونی و مسری در محیطهای پرجمعیت شایع هستند. مطالعات اپیدمیولوژیک اندکی جهت بررسی شیوع بیماریهای پوستی در خوابگاههای دانشجویی انجام گرفته است. هدف مطالعه حاضر تعیین فراوانی بیماریهای پوستی در خوابگاههای دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی بود.

روش بررسی: در این مطالعه مقطعی تعداد ۱۲۷۹ نفر از دانشجویان دختر و پسر توسط دو درماتولوژیست در طی ۳ ماه مورد معاینه قرار گرفتند. تجزیه و تحلیل آماری براساس آزمونهای t -test و مجذور خی انجام گرفت.

یافته‌ها: ۱۱۷۳ نفر (۹۱/۷٪) از دانشجویان مبتلا به بیماری پوستی بودند. از این تعداد، ۶۵۸ نفر (۵۶٪) مرد و ۵۱۵ نفر (۴۴٪) زن بودند. محدوده سنی آنها بین ۱۷-۳۲ سال بود. شایعترین بیماریهای پوستی عبارت بودند از: آکنه (۵۶٪)، ریزش موی فقط در خانمها (۱۴٪)، شوره سر (۱۱٪)، کک و مک (۱۰٪)، اگزمای دست (۱۰٪)، درماتیت سبورئیک (۹٪)، پیتیریازیس ورسیکالر (۸٪)، خشکی پوست (۶٪) و اگزما (۵٪). شیوع آکنه با افزایش سن کاهش داشت. رابطه معنی‌داری بین اگزما و سابقه فامیلی اگزما، بین اگزما و خشکی پوست؛ و بین خشکی پوست و کراتوزیس پیلاریس وجود داشت.

نتیجه‌گیری: یافته‌های این مطالعه نشان داد بیماریهای پوستی در خوابگاهها شایع می‌باشند.

واژگان کلیدی: بیماریهای پوستی، خوابگاه، آکنه.

مقدمه

(Impetigo) به علت طبیعت خود می‌توانند مسری بوده و باعث مشکلات عدیده‌ای به خصوص در جوامع دارای زندگی دسته‌جمعی گردند (۳). توجه به این‌که درمان اغلب بیماریهای پوستی طولانی مدت بوده و در بعضی از مواقع نیز منجر به بهبودی کامل نمی‌گردد، بر اهمیت پیشگیری از آنها می‌افزاید. برای اجرای دستورالعمل‌های پیشگیری از بیماریهای پوستی، دانستن میزان بروز و شیوع آنها امری لازم به شمار می‌آید. بر این اساس در این تحقیق با مراجعه به کلیه خوابگاههای دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی میزان افراد مبتلا به بیماریهای پوستی در آنها مشخص شد.

پوست از سدهای مؤثر در برابر تهاجم میکروارگانیسم‌ها و عوامل شیمیایی و بیولوژیکی می‌باشد (۱). اختلال در این سد که بصورت بیماریهای مختلف پوستی تظاهر پیدا می‌کند می‌تواند باعث درگیری فرد با میکروارگانیسم‌های مختلف و در نتیجه ابتلا به بیماریهای گوناگون گردد (۲). تعدادی از بیماریهای پوستی از جمله گال (Scabies)، شپش (Pediculosis)، زگیل (Wart)، Molluscum contagiosum و عفونتهای قارچی (Dermatophytosis) و زرد زخم

آدرس نویسنده مسئول: تهران، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، مرکز تحقیقات پوست،

دکتر محمد رحمتی رودسری (email: dermsrc@yahoo.com)

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۴/۱۱/۲۵

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۵/۶/۱۲

مواد و روشها

در این مطالعه مقطعی، با مراجعه به کلیه خوابگاههای دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، دانشجویانی که جهت ورود به تحقیق اعلام آمادگی نموده بودند، مورد بررسی قرار گرفتند. تمهیدات لازم جهت ایجاد حداکثر همکاری در افراد فوق از طریق نصب اطلاعیه‌های لازم قبل از شروع تحقیق و نیز در نظر گرفتن عوامل تشویقی بعمل آمد. بعد از استقرار تیم تحقیق (یک متخصص پوست، دستیار بیماریهای پوست و همکار طرح) افراد فوق به صورت انفرادی، تحت معاینه پزشکی از نظر وجود بیماریهای پوستی قرار گرفته و در صورت وجود ضایعه مشکوک که نیاز به بررسی پاراکلینیک داشت، با نمونه‌برداری لازم و ارسال آن به آزمایشگاه، بررسیهای تکمیلی صورت گرفت. سه بیماری هیرسوئیسم، ریزش مو و تریکوپتیلوزیس فقط در دانشجویان دختر مورد بررسی قرار گرفتند.

بعد از ثبت اطلاعات در فرم‌های اطلاعاتی و انتقال آنها به جداول اصلی، تجزیه و تحلیل آماری براساس آزمونهای t-test و مجذور خی انجام گرفت.

یافته‌ها

در این تحقیق ۱۲۷۹ نفر از دانشجویان مقیم در خوابگاههای دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی مورد معاینه قرار گرفتند. از این تعداد ۱۷۳ نفر (۹۰٪) مبتلا به بیماری پوستی بودند. دانشجویان مورد بررسی دارای میانگین سنی $22 \pm 2/5$ سال (۱۷-۳۲ سال) بودند. از ۱۷۳ نفر فرد مبتلا ۶۵۸ نفر (۵۶٪) پسر و ۵۱۵ نفر (۴۴٪) دختر بودند. میانگین اقامت دانشجویان در خوابگاه $8 \pm 1/8$ سال (۷-۱۰ سال) بود. میانگین تعداد دانشجویان در یک اتاق $2 \pm 0/2$ نفر (حداقل ۲ و حداکثر ۳ نفر با میانه و نمای ۲ نفر) بود. ۸۰ نفر (۶۸٪) سابقه فامیلی ابتلا به اگزما را ذکر می‌کردند و ۳۱ نفر (۲۶٪) سابقه فامیلی اگزمای دست داشتند.

بیشترین بیماری مشاهده شده آکنه (۶۶۰ نفر، ۵۶٪) و کمترین آن عفونتهای قارچی سطحی و لوپوس اریتماتوی سیستمیک (هرکدام ۱ نفر) بودند. آکنه در ۳۸۸ پسر (۵۸٪) و ۲۷۲ دختر (۴۱٪) مشاهده شد که از این حیث اختلاف دو گروه معنی‌دار بود ($p < 0/05$). سایر بیماریهای شایع پوستی عبارت بودند از: اگزما (۴۰۵ نفر، اگزمای دست (۱۰٪)؛ ۵۵٪ دختران و ۴۰۶٪ پسران، $p < 0/05$ ، پوست خشک (۶۰۵٪، سبوره (۱۰۴٪)، ملانوز frictional (۱۰۴٪؛ ۱۰۳٪ دختران و

۰/۱٪ پسران، $p < 0/05$ ، کک و مک (۸۴٪؛ ۹۰٪ دختران و ۱۰۳٪ پسران، $p < 0/05$ ، لنتیگو (۱۰۳٪)، ملاسما (۱۰۴٪)، انواع خال (۴۰۳٪)، café-au-lait (۵۰۹٪)، زگیل (۱۰۹٪)، هریس لایالیس (۵۰۵٪)، پیتیریزیس و رسیکالر (۸۰۶٪)، پیتیریزیس روزه‌آ (۳۰۳٪)، فولیکولیت (۲۰۹٪)، فولیکولیت کاذب (۴۰۷٪)، کاندیدیاز (۱۰۱٪)، اسکار ناشی از سالک (۳۰۳٪)، ریزش مو (۱۴۰۷٪ دختران)، آلوپسی آره‌آتا (۱۰۳٪)، هیرسوئیسم (۸۰۷٪ دختران)، تریکوپتیلوزیس (۷۰۴٪ دختران)، شوره سر (۱۰۹٪)، پارونیچی (۱۰۳٪)، تراکینوشی (Trachynochia) (۲۰۴٪؛ ۱۰۹٪ دختران و ۵۰۵٪ پسران، $p < 0/05$ ، pitting (۱۰۹٪)، استریا (۸۰۷٪؛ ۸۰۳٪ دختران و ۴۰۴٪ پسران، $p < 0/05$ ، skin tag (۷۰۴٪)، آنژیوما cherry (۳۰۳٪)، واریکوزیس (۲۰۲٪)، کهیر (۵۰۵٪) و پسوریازیس (۳۰۳٪).

از ۵۳ نفر مبتلا به اگزما ۳۳ نفر (۶۲٪) سابقه فامیلی اگزما داشتند ($p < 0/01$). از ۱۷ بیمار مبتلا به ملانوز frictional ۳ نفر (۱۷٪) خشکی پوست داشتند (NS). تمامی افراد مبتلا به اگزما، خشکی پوست داشتند ($p < 0/01$). همچنین از ۱۱۹ فرد مبتلا به اگزمای دست، ۱۰ نفر خشکی پوست داشتند (NS). از ۳۲ فرد مبتلا به کراتوزیس پیلاریس، ۱۲ نفر خشکی پوست داشتند ($p < 0/01$). توزیع دانشجویان بر اساس مدت زمان اقامت در خوابگاه و میانگین سنی و نوع بیماری در جداول ۱ و ۲ نشان داده شده است.

جدول ۱- توزیع دانشجویان مستقر در خوابگاههای دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی بر اساس سن و نوع بیماری

بیماری پوستی	سن (سال)		p-value
	مبتلا	غیرمبتلا	
آکنه	$22 \pm 2/5$	$21 \pm 2/4$	NS
اگزمای دست	$23 \pm 2/2$	$21 \pm 2/4$	$< 0/001$
اگزما	$23 \pm 2/5$	$21 \pm 2/4$	$< 0/001$
پوست خشک	$23 \pm 2/5$	$21 \pm 2/4$	$< 0/001$

*اعداد به صورت میانگین $\pm$ انحراف معیار آورده شده است.

جدول ۲- توزیع دانشجویان مستقر در خوابگاههای دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی براساس مدت اقامت و نوع بیماری

بیماری پوستی	مدت اقامت (سال)		p-value
	مبتلا	غیرمبتلا	
آکنه	$8 \pm 1/8$	$2 \pm 1/7$	NS
اگزمای دست	$4 \pm 1/9$	$2 \pm 1/7$	$< 0/001$
اگزما	$4 \pm 2/4$	$2 \pm 1/7$	$< 0/001$
پوست خشک	$3 \pm 1/7$	$2 \pm 1/8$	$< 0/001$
درماتیت سبورئیک	$3 \pm 1/0$	$2 \pm 1/8$	$< 0/001$

*اعداد به صورت میانگین $\pm$ انحراف معیار آورده شده است.

بحث

بر اساس جستجوی ما، تاکنون تحقیقی برای تعیین فراوانی بیماریهای پوستی در دانشجویان مستقر در خوابگاه در ایران انجام نشده است و این مطالعه احتمالاً اولین بررسی از نوع خود می باشد. مطالعات قبلی حداکثر به بررسی شیوع یک یا دو بیماری پرداخته اند. به این دلیل امکان مقایسه یافته های این تحقیق با موارد مشابه خود وجود ندارد. فاکتورهای نژادی، تغذیه ای، آب و هوا، فرهنگ و وضعیت اقتصادی و اجتماعی الگو و شیوع بیماریهای پوستی را تعیین می کنند (۴).

در بررسی حاضر حدود ۵۶٪ افراد مبتلا به آکنه بودند. در مطالعه Mattila و همکاران که در گروه سنی ۲۵-۵۸ سال انجام شد، شیوع آکنه در خانمها ۵۴٪ و در آقایان ۴۵٪ بود (۵). در مطالعه Plunkett و همکاران شیوع آکنه در گروهی سنی ۲۰-۲۹ سال در خانمها ۴۷٪ و در آقایان ۳۸٪ بود (۶). در مطالعه حاضر شیوع آکنه از تمام مطالعات فوق بالاتر بود. این اختلاف در خانمها به مراتب بیشتر بود. اختلاف دیده شده در ارتباط با شیوع آکنه در مطالعات فوق می تواند مربوط به فاکتورهای نژادی، تغذیه ای و محیطی باشد. در ضمن گروههای سنی مورد بررسی در مطالعات فوق با مطالعه حاضر متفاوت است. آکنه در گروه سنی ۱۴-۱۸ سال شایع بوده و به تدریج از شیوع آن کاسته می شود (۷). با توجه به گروه سنی مورد مطالعه، می توان از آن بعنوان آکنه دائم نام برد (۷). در تمام مطالعات، شیوع آکنه در خانمها بالاتر بود. این امر می تواند به عواملی مانند تغییرات هورمونی، سیکل ماهیانه و مصرف قرصهای ضدبارداری که حاوی پروژسترون با خاصیت آندروژنی هستند، مربوط باشد (۵). مصرف مواد آرایشی می تواند آکنه را تشدید نماید. در این مطالعه آمار آکنه در خانمها از تمام مطالعات دیگر بیشتر بود. در کشور ما استفاده از مواد آرایشی در خانمها و به خصوص نسل جوان بسیار معمول می باشد. این در حالیست که اکثر خانمها نسبت به خاصیت کومدوژنیک مواد آرایشی اطلاعی ندارند و بدون توجه به این مسئله با توجه به وضعیت اقتصادی ضعیف اکثر مردم ایران و گران بودن مواد آرایشی مرغوب، از مواد ارزان و نامرغوب استفاده می کنند. این مسئله در خوابگاهها نمود بیشتری دارد. همچنین عامل دیگری که می تواند آکنه را تشدید نماید، استرس است. در خوابگاهها به دلیل دوری از خانواده، امتحانات متعدد و نامایوس بودن دانشجویان با شرایط و هم اتاقی های جدید، میزان استرس بسیار بالاست. بین شیوع آکنه و زمان اقامت در خوابگاه رابطه معنی دار وجود نداشت.

آگزمای دست در حدود ۱۰٪ افراد دیده شد. در مطالعه Montnemery و همکاران شیوع سالانه آگزمای دست در خانمها ۱۱-۲ درصد بود که بیشترین شیوع در افراد ۳۹-۳۰ ساله گزارش شد. در مطالعه مذکور شیوع آگزمای دست در مردان ۵/۵-۲/۵ درصد بود که بالاترین شیوع را افراد ۲۹-۲۰ ساله داشتند (۸). در مطالعه Meding و همکاران شیوع سالانه آگزمای دست ۱۲-۹ درصد در گروه سنی ۶۵-۲۰ سال بود (۹). میزان شیوع در مطالعه حاضر با سایر مطالعات همخوانی داشت. در تمامی مطالعات شیوع در خانمها بالاتر بود. در خوابگاهها، دانشجویان شستشوی لباس و ظروف را شخصاً انجام می دهند و این امر می تواند افزایش شیوع آگزمای دست بخصوص در آقایان را توجیه کند. در مطالعه حاضر شیوع آگزمای دست با سن و مدت زمان اقامت در خوابگاه رابطه معنی دار داشت. بین آگزمای دست با خشکی پوست و آگزما رابطه معنی دار وجود نداشت.

آگزما در ۴/۵٪ افراد دیده شد. در مطالعه Abdel-Hafez و همکاران شیوع آگزما در گروه سنی ۶۰-۰ سال، ۲۰٪ بود (۴). در مطالعه دیگر ما شیوع آگزما ۱/۷٪ گزارش شد (۱۰). در مطالعه Fung و همکاران شیوع آگزما ۶/۸٪ گزارش شد (۱۱). تقسیم بندی آگزما در مطالعات فوق مختلف بود. بعضی از مطالعات تمام انواع درماتیت را بعنوان آگزما بررسی کردند. در مطالعه ما درماتیت سبورئیک، آگزمای دست، خشکی پوست و کراتوز پیلاریس بطور مجزا بررسی شدند و فقط نشانه هایی که در قالب ضایعات فوق نمی گنجیدند، تحت عنوان آگزما مورد بررسی قرار گرفتند. از ۵۳ فرد مبتلا به آگزما، ۳۳ نفر (۶۲٪) سابقه فامیلی آگزما داشتند و همگی خشکی پوست داشتند. شیوع خشکی پوست در مطالعه حاضر ۶/۵٪ بود. در مطالعه دیگر شیوع آن ۵/۳٪ بود (۱۰). خشکی پوست با افزایش سن و مدت زمان اقامت در خوابگاه رابطه معنی دار داشت.

شیوع پیتیریزیس و رسیکالر ۸/۶٪ بود. در مطالعه Ingorde و همکاران شیوع این بیماری ۲/۱٪ بود (۱۲). در مطالعه دیگر ما شیوع و رسیکالر ۱/۲٪ بود (۱۰). پیتیریزیس و رسیکالر بیماری مسری نیست ولی در بعضی گزارشات منشا بیماری در تعدادی از بیماران را انتقال مالاسزیافورفور از سایر افراد ذکر کرده اند (۱۲). فاکتور نژادی و ارث نیز می تواند از عوامل دخیل در استعداد فرد جهت ابتلا به این بیماری باشد (۱۲). بین و رسیکالر و تعداد هم اتاقی ها رابطه معنی دار وجود نداشت (با توجه به حداکثر ۳ یا ۴ نفر بودن در اتاقها) ولی با توجه به این که دانشجویان در سالن مطالعه، نمازخانه و نمایش فیلم ارتباط

نزدیکی با هم داشتند، می‌توان بالا بودن آمار مطالعه حاضر را در مقایسه با مطالعه Ingorde توجیه کرد. نکته قابل توجه در مطالعه حاضر پایین بودن آمار بیماریهای عفونی و حتی گزارش نشدن تعدادی از آنها بود. در مطالعه حاضر ۲۳ نفر به زگیل و ۱ نفر به درماتوفیتوزیس مبتلا بودند. موردی از بیماریهای شپش گال گزارش نشد. در مطالعه Fung و همکاران شیوع عفونتهای قارچی سطحی ۲/۲٪ بود (۱۱). در مطالعه Plunkett و همکاران شیوع زگیل در آقایان ۱۴٪ و در خانمها ۱۵٪ بود، همچنین میزان عفونتهای قارچی سطحی در خانمها ۶/۴٪ و در آقایان ۹/۲٪ بود (۶). در مطالعه دیگری گال ۲/۲٪ و شپش ۰/۹٪ گزارش شد (۱۰). علت این تفاوت

آماري را می‌توان در بالا بودن سطح سواد جامعه دانشجویی و توجه به مراقبتهای بهداشتی به خصوص در رابطه با بیماریهای مسری دانست. خوابگاه مکانی است که مشابه سایه محیطهای پرجمعیت می‌توان در آن بیماریهای خاص را بیشتر از جامعه عادی دید. در خوابگاههای مورد بررسی اتاقها ۳ یا ۴ نفره بوده و اختلاف آماري معنی‌داری بین بیماریها و تعداد هم‌اتاقی وجود نداشت. در پایان می‌توان نتیجه گرفت شیوع بیماریهایی از قبیل آکنه و اگزمای دست در دانشجویان بالا بوده و برخلاف سایر محیطهای پرجمعیت نظیر زندان، بیماریهای عفونی و مسری پوستی شیوع کمی دارد.

REFERENCES

1. Rook A, Wilkinson DS, Champion RH, Burton JL, editors. Textbook of dermatology. 6th edition. London, Blackwell, 1998;p:114.
2. Leboit A, Wintriub R, editors. Cutaneous medicine and surgery. Philadelphia, WB. Saunders Co. 1996;p:46-7.
3. Vichyanond P, Sinehirannusorn V, Runangrat S, Kaewsomboon S, Visitsunthorn N. Prevalence of asthma, allergic rhinitis and eczema among university students in Bangkok. Respir Med 2002;96:34-8.
4. Abdel-Hafez K. Prevalence of skin disease in rural areas of Assiut Governorate, upper Egypt. Int J Dermatol 2003; 42:887-92.
5. Mattila L, Kilpelainen M, Erkki T, Koshenvuo M, Helenius H, Kalimo K. Prevalence of nickel allergy among Finnish university students in 1995. Contact Dermatitis 2001;44(4):218-23.
6. Plunkett A, Merlin K, Gill D. The frequency of common nonmalignant skin conditions in adults in central Victoria, Australia. Int J Dermatol 1999;38(12):901-6.
7. Zuberbier T, Althaus C, Chantraine S. Prevalence of cholinergic urticaria in young adults. J Am Acad Dermatol 1994;31: 978-81.
8. Motnemery P, Nihlen U. Prevalence of hand eczema in an adult Swedish population and the relationship to risk occupation and smoking. Acta Derm Venerol 2003;85:429-32.
9. Meding B, Jawholm B. Hand eczema in Swedish adults; changes in prevalence between 1983 and 1996. J Invest Dermatol 2002;118(4):719-22.
۱۰. رحمتی رودسری م، ملک زاد ف، ابراهیم زاده اردکانی م. فراوانی بیماریهای پوستی در ندامتگاه قزل حصار کرج. مجله پژوهش در پزشکی، ۱۳۸۵؛ سال ۳۰، شماره ۲، تابستان، صفحات ۱۳۳ تا ۱۳۶.
11. Fung WK. Prevalence of skin diseases among school children and adolescents in a student health service center in Hong Kong. Pediatr Dermatol 2000;17(6):440-46.
12. Ingorde V, Naldi L, Colecchia B, Licci N. Prevalence of pityriasis versicolor in young Italian sailors. Br J Dermatol 2003;149:1270-72.